

[Christmas Møller.]

uden for denne Sal, at jeg synes, det vilde være fuldstændig rigtigt, om den højtærede Justitsminister tog en Forhandling angaaende dette Spørgsmaal i den rigsdagsløse Periode. Man skulde gaa ind til den Forhandling uden at kritisere Standpunkter i Fortiden og undersøge, om der ikke kunde komme en Overensstemmelse mellem os angaaende en Ordning paa dette Omraade, som hurtigt kunde føre os til Vejs Ende.

Da Forfatningskommissionen blev nedsat, sagde den højtærede Statsminister, at det var ikke en Kommission, som ikke skulde bestille noget. Man kan jo ikke sige, at det er gaaet saadan, for der er ikke bestilt meget i Forfatningskommissionen, tør jeg nok sige, siden den blev nedsat. Det vilde vel ogsaa være rimeligt at høre fra Statsministeren, hvorledes han vil stille sig med Hensyn til Arbejdet her, om han ikke vilde synes, det var naturligt, saaledes som jeg synes, det vilde være, naar vi alligevel i en Del af Landet skal til Valg i 1947, at vi fik denne Sag ordnet, medmindre da den højtærede Statsminister vil sige, at hvad Socialdemokrater og Radikale og Konservative ikke kunde i 1939, nemlig afskaffe Landstinget, har Statsministeren gjort. For Landstinget er jo væk som politisk Faktor, Landstinget, som gennemførte den Dahlgaardske Bolig- og Byggelov med 1 200 Mill. Kr.s Udgifter paa een Dag uden Udvalg. Det er ikke noget Landsting. (*Bertel Dahlgaard*: Det er netop et Landsting!). Mon? Jeg troede, det ærede Medlem var Tilhænger af Etkammer-systemet. (*Bertel Dahlgaard*: Ja!). Saa kan det ærede Medlem da vel ikke mene, man skal bevare det paa den Maade; det tror jeg heller ikke det ærede Medlem mener, men det var meget muntert sagt. Jeg tror nu alligevel, at det vil være rimeligt at faa lidt Orden tilvejebragt paa disse Omraader, og det synes jeg, man skulde.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger angaaende Landets Udenrigspolitik, idet jeg ogsaa synes, at det maa være rimeligt at faa Klarhed her paa et enkelt vigtigt Omraade. Jeg tror, man maa have Lov til at sige, at vi har været saa heldige — bortset fra det sydslesvigske Spørgsmaal —, at den Udenrigspolitik, der er ført, har været hele Landets. Der er ingen Forskel mellem Ministeriet Buhls Udenrigspolitik og den, der føres nu. Vi gjorde, hvad vi kunde for at blive Medlem af UNO og for at udføre vort Arbejde inden for denne Organisation. Vi plejede at udtrykke det paa den Maade i Samlingsregeringen, at vi ønskede det samme gode Forhold til Øst som til Vest, og at det

danske Folk med den største Tilfredshed og Glæde har understreget, hvad jo ingen har tvivlet om, at de russiske Tropper naturligvis vilde forlade Bornholm. De har oven i Købet gjort det, før de britiske og amerikanske forlader den øvrige Del af Danmark, men her har den højtærede Udenrigsminister tilkendegivet over for Offentligheden, at dette vilde ske i en nær Fremtid. Samtidig med at vi kan understrege Taknemmeligheden over det Arbejde, der er udført, vil man ikke misforstaa os, naar vi siger, at vi vil helst ordne vore Ting selv.

Med Hensyn til den nordiske Politik og det Arbejde, der kan gøres mellem Landene, tror jeg heller ikke, der er nogen Uoverensstemmelse. Men man maa virkelig have Lov til at spørge den højtærede Regering, om det nu ogsaa er saaledes, at alle de Udtalelser, der er faldet fra Regeringen angaaende Udenrigspolitikken, virkelig kan siges at svare til det, der bør siges af ansvarlige Ministre. Jeg tænker paa de Udtalelser, som den højtærede Minister for særlige Anliggender har fremsat for nylig. Der gik i et Par Blade det Rygte, at den højtærede Minister for særlige Anliggender skulde være Udenrigsminister, og der var det rigtige i Rygtet, kunde man forstaa, at man ved, hvor meget den højtærede Udenrigsminister længes mod Rom; jeg siger ikke længes fra Statsministeren, men længes mod Rom! Jeg maa imidlertid sige, at der virkelig kom et haandfast Dementi. Den Tale, den højtærede Minister for særlige Anliggender holdt i Søndags, var et af de mest haandfaste Dementier; jeg har set af en urigtig Meddelelse. Den var saa haandfast, at hvis Længselen skulde gribe den højtærede Udenrigsminister og føre ham til Rom, gælder Dementiet stadig væk, for er der en Ting, der ikke kan ske, er det det, som blev dementeret.

Jeg vil gerne videre komme ind paa disse Udtalelser af den højtærede Minister for særlige Anliggender. Det er ganske aabenbart, at i denne Rigsdagssamling stilles der ikke Mistillidsvota til Ministre, hvor meget de end har fortjent det, men jeg vil alligevel gerne beskæftige mig en Smule med den højtærede Ministers Udtalelser. Den højtærede Minister blev refereret af Ritzaus Bureau, og ogsaa i sit Partiorgan paa Fyn, og jeg beder om Tilladelse til nogle enkelte Citater:

„Det har altid været i enhver, navnlig i en mindre Stats Interesse at hævde sin Uafhængighed i det storpolitiske Magtspil. Vi har i Dag en Chance, som vi aldrig før har haft og maaske aldrig senere faar, for at skabe os en uafhængig Position.